

Ladányi István

N47.146913

E18.013220

Tolnai Ottónak

óriás ezüst szállítógépek landolnak a lőtéren
betöltik az eget a zirci út és várpalota között
a bakony fölül ereszkednek alá ütemesen
négy-öt gépmadár kötelékben
keresztben landolnak a lőtér tengelyére
valószerűtlen méretarányokkal álmodom
akárha nagyítás közben lefagyott számítógép monitorján nézném
mintha könnyed ujmozdulattal belenagyítottam volna a jól ismert tájba
naponta befutjuk baldó kutyámmal
ő is alacsonyan berepülő helikopterekkel álmodik
bodzabokor alá bújva fedezékbe
a kaczó-hegyhez tapadva a harci helikopter elől
hírek áradnak álomban olvadnak a hírhegyek
hogyan nincs háború ez csak folyamatos hadgyakorlat
a kaczó-hegyen fehérre festett harckocsikat vonnak össze
nyári öltönyben egyenruhában szemlélődnek
államtitkárok főtisztek polgármesterek
biciklivel tekerek hazafelé a vízmosott murvás úton
recsegve próbálgatom az áttételeket
egyszerre a kopasz gallyak fölé lebeg
a hold gázzal töltött léggömbje és a fényben
a domb mögül tankok kanyarodnak elő
a zentai szeméttelp mélyébe süllyedt strandpapucsom
rég ellopott versenykerékpárom recés pedálját tapossa
vigyázz pihenj lelépni kopott rövidnadrágomban
bele ne keveredjek a világeseményekbe
iszonyúan tekerek elmém megtapadt kerékpárján
a gyerekkor kutyája lohol mögöttem
ne utánam kullogj
szaladj már előre
az örök bombo a sambucusról készült metszeten
a kutyák hűségéről szóló emblémában

előző este grillpartin látott vendégül bennünket londonba
költözött barátunk a sült húсок vak sorsok ülhatték meg a gyomrom
ottó mester nemrég érdeklődött utána hogy a
papucsos borsos rokona-e mondanom sem kell
borsos barátunk is kanizsai noha tulajdonképpen adorjáni
az adorjáni csúfnévkeresztségben póló a családi nevük
borsos is nagy kalandor noha nem a korčulai pólók közül
magyarkanizsán épített házat aztán
kukába dobta a fanglit hogy soha többet
kanizsáról aztán szerencsre települt házat épített
de ott sem volt szerencséje
veszprémbé költözött a vajdaságiak fellegrárába
házat épített közben felnövé fiaival
földmérőként végigtalpalt északnyugat-dunántúlt
szintezőivel fölmérte figuránsaival
alappontokat határozott meg
miközben kutyába se vették kihasználták
használt kerékpárokkal kereskedett
befektetett eladott ügyeskedett
míg végül kiügyeskedte magát angliáig
nem a papucsos borsos rokona hanem a pólóké
az isztrián bračon korčulán is házat akart még építeni
mindenütt jó de a legjobb
otthon lenni a nagyvilágban

meglátogattuk az őzeket
most megint feljárnak a kaczóra
a múltkor vaddisznót hajtottunk
érik a vadszilva potyog az elvadult alma is
az őzek felnyújtózkodnak az ágakig
baldó megszállottan visszajár a borz üregének bejáratához
riadtan nézik egymást ha a magas fűben összefutnak
résen kell lennem elhajtani a borzot visszaparancsolni a kutyát
óvatosan szétválasztani egymást fogva tartó tekintetüket
hizsnyai a helembai remete szerint a borz mellső lábai
olyan erősek hogy összeroppantja velük a kutya fejét
bujáky doktor szerint is borzalom
amit a borz tud csinálni a kutyákkal
foldozott ő már össze borzsal megküzdött kutyát
ne tudjam meg hogy nézett ki
néha álmában is borzokkal birkózik
őzek vaddisznók rókák búzéval takarózva
felugat nyög kétségbeesetten nyüszít
borz vaddisznó róka felszedett búzéval riasztja a nyesteket

*és a szélvészben nincs az Úr
és a szélvész után commotio jön
és a commotióban sincs az Úr
és a commotio után tűzvihar
és a tűzviharban sincs az Úr
és a tűzvihar után enyhe szellő susogása
a borz álmában húzódott meg az úr
elunva a hamis elunva a buzgólkodó prófétákat
a borz erősen összeszorított kezébe húzódott
a borz lakosztálya
azért oly mániákusan tisztán tartott
szellőztetőaknákkal ellátott
azért olyannyira tágas
mert az isten nem a templomban
nála ki hitte volna
az isten a borznál lakik*

van egy kis amfiteátrum a kaczó-hegyen
aknatölcsér-e vagy ásott lövészárók
nem könnyű megtalálni a kis dombon
keringek a gazban épülettörmelékben hogy rátaláljak
senki földje gazdátlan hulladéktelep a kaczó
nem győzi benőni a kihordott szemetet sített törmeléket
télen szép mikor belepi a hó
és tavasszal mikor elárasztja a fű zöldje kutyatej kakukkfű árvalányhaj
a mező millió virága meg a parlagfű a sarjfüvek a sérült talajon
arról ismerni föl az aknatölcsért lövészárkot
hogyan növényzete kiemelkedik a domb ívéből
bodzabokor vadkörte csipkebokor sarjad a föld sebében
kis színpad áll a tölcsér amfiteátrumában meg nézőtér
közte zenekari árok
azóta zenei motívum lett a kalasnyikov a katyusa a bazooka
valamit színpadra kellene állítani
valami kis szatírát vagy búzló szatírjátékot
színpadra állítani a jövő sarjakat
lefező talpú búzló szatírokra méretezett papucsokban
táncolják el énekeljék meg semmis történeteinket
a bodza csipkebokor vackor fedezékében
sambucus bombójával birkózó borzzal
színre vigyék a felejtés észrevétlen csoszogását
talán nem is papucsost említett ottó másik kihalt szakmát
bognárt kötélverőt szijjártót kefekötőt
állítsák színpadra kalandorvágyaink beteljesülését
ahogy levált talpú papucsainkban fedezékünkbe csoszogunk